

دامِ اقبال دامَ

دامِ اقبال دامَ 1908ءوں صلح گھر دے شہرِ منڈی بہاء الدین دے نیڑے موجود واسودھ پیدا ہوئے۔ آپ دے والد واتاں خلام محمد سی۔ دامِ اقبال نے پر انگریزی اپنے پڑھوچ تے دسویں جماعت تک تعلیم منڈی بہاء الدین دے اسلامیہ ہائی سکول وچ حاصل کیتی۔ پر گھروکی مجبوریاں پاروں میزکر دامتحان نہ دے سکتے اپنے والد دے نال رل کے اپنا آبائی پیشہ گھوہ کنہسن دا کم شروع کر دتا۔ شاعری وچ آپ دا کوئی اسٹادنیس کی۔ پر روحانی طور تے مولانا روم رحمۃ اللہ توں بوجہت ممتاز سن۔ آپ نے علام اقبال رحمۃ اللہ تعالیٰ

طاقت دا شرف وی حاصل کیا۔

دامِ اقبال دامِ عوای شاعر سن۔ آپ دے من وچ آزادی دی ترپ موجودی۔ ایسی لہجی تحریک پاکستان وچ عملی تے قلمی حصہ لیا۔ اخیر 13 اکتوبر 1983ءوں وفات پائی۔ دامِ اقبال دامِ نہیں، اخلاقی، سماجی، سیاسی تے رومانی موضوعاں اتے 77 دے لگ بھگ کتاباں لکھیاں جیہاں وچوں کمبل پوش، شاہنامہ کربلا، ابراہیم احمد، پاک شہیر، آئینہ معرفت، سکندر تے فائدہ، دل دریا دیاں موجود، سونی سرکار، تقصص الحسن، بیلی بھوں، بیکو و پاکستانی وجواب آسامی ذکر دے قابل نیں۔

دامِ اقبال اک درویش تے سیلانی شاعر سن۔ آپ دے کلام وچ عشقِ حقیقی تے مجازی اک دوستے نال رلے ملے وکھاں دیندے نیں۔ آپ نے شاعری راجیں لوکائی اندرا خلائقی تے نہیں قدر اس نوں کھلا ریا۔ ایسیں توں اؤ لوگاں دے ذکھر دوتے مسائل نوں شاعری واموضوع بنایا۔ آپ نے احکام پاکستان دے حوالے نال وی نظمماں تخلیق کیتیاں۔ آپ نے نظم توں اؤ نعروچ وی لکھیا۔

تو قیر حسین

تر جان اسان الفرآن جس دا شان آئے تطہیر حسین دی اے
 زندہ پادتے ابد الہا بار روشن لا زوال تو قیر حسین دی اے
 غوث قطب قلندر ایمیر جس وچ اوہ زلف زنجیر حسین دی اے
 علم عشق خیا صفا چوت مبر فقر جاکیر حسین دی اے

ہر ذرہ کائنات دے وچ سینے بھری ہوئی تائیر حسین دی اے
 زمین، چرخ، ابر، پاراں، قمر، اثام روز و شب تغیر حسین دی اے

خون بر سدا وچ تاریخ آدم سرخ پوش تحریر حسین دی اے
 عشق دی مستی دی ویکھ تدبیر سازی دلگیر ایمیر حسین دی اے

جانے مُہر نبوت تو قیر جس دی اوہ تو قیر تو قیر حسین دی اے
 بوسہ گاہ بشیر الدین یو دامن اوہ تصویر تصویر حسین دی اے